

Către membrii Biroului Național de Conducere al Partidului A.U.R.

7 octombrie 2024

Stimați colegi,

Vă scriu pentru că suntem într-un moment extrem de important și de dificil, deopotrivă pentru partidul nostru și pentru națiunea noastră. Așa încât, vă rog să citiți, cu răbdare, până la capăt și să acționați în consecință.

Procedez ca orice om de bună-credință, care încearcă să rezolve o problemă gravă în interiorul unei organizații, dar mai ales așa cum ne învață Biserica. Când vrei să îndrepti pe cineva, întâi vorbești cu el, dacă nu are efect, discuți cazul în parohie, iar dacă nici asta nu ajută, îl dezavuezi public.

Cu scrisoarea de față, am ajuns la al doilea pas, după ce le-am atras atenția colegilor care conduc executiv partidul, în repetate rânduri, asupra faptului că trebuie să revenim la valorile și principiile noastre, la calea politică asumată prin statut, doctrină și program, precum și să păzim legalitatea acțiunilor noastre.

Din responsabilitate pentru soarta acestui partid, pe care l-am fondat alături de George Simion, din datoria față de cei care și-au pus speranțele în noi și din respect pentru propria mea condiție morală, lansez un semnal de alarmă pe care vă cer să-l judecați din perspectivă proprie.

Realitatea obiectivă

Ne apropiem cu inconștientă de finalul unui an electoral dezastruos, iar dimensiunile catastrofei sunt încă greu de estimat.

De la imaginea grupării "extremiste" (de extremă urgență – i-am zis eu), anti-sistem, care dădea fiori tuturor rebuturilor politice care au condus România în ultimii 34 de ani, am ajuns, în doar câteva luni, în postura unui partid minor, fără busolă, imprevizibil chiar și pentru membrii săi și complet irelevant în orizontul politic al viitorului mandat.

Să privim cu luciditate fotografia momentului: în alegerile locale și europarlamentare de anul acesta am fost călcați în picioare de cele două partide care au distrus România în ultimii patru ani.

Valul de revoltă care a măturat toată Europa și care a adus la putere partidele suveraniste și conservatoare s-a transformat într-o unduire aproape insesizabilă pe malul românesc.

Au fost Nicu și Marcel geniali, atotputernici sau invincibili? Nicidecum. Românii revoltați nu au avut cu cine să voteze! Pe trădătorii acestei țări i-a ținut la putere teama românilor că ar putea vota niște zurbagii incoerenți, fără expertiză și fără experiență.

Impertinența cu care am nominalizat la Primăria București un cvasi-necunoscut (ale cărui merite personale incontestabile nu intră în discuție aici) le-a indicat oamenilor dornici de schimbare fie că rezerva de cadre a AUR este zero, fie că asistă la un blat politic condamnat.

Nebunia nominalizărilor în teritoriu a generat toată gama de reacții, de la furie și dezgust până la râsete batjocoritoare. Faptele sunt prea recente ca să mai necesite o argumentare suplimentară.

Mărturisesc că m-am abținut de la reacții categorice în speranța că toată strategia are o logică ascunsă, pe care nu o cunoaște decât autorul. Logica a fost în valoare de 9%.

Ne-am avântat în cea mai importantă bătălie politică pentru misiunea noastră de partid suveranist – alegerile europarlamentare – cu Mihai Viteazul, Ștefan cel Mare și Vlad Țepeș. Nimic despre Schengen, politici comerciale, energie, green deal, politici de gen ș.a.m.d. Acolo unde românii ar fi avut cea mai mare nevoie de patrioți am marcat un uluitor 15%.

Am avertizat din timp asupra abordării greșite a campaniei, dar fără efectul scontat.

Pentru idealști și fanatici, trebuie să spunem foarte clar: cifrele obținute la locale și europarlamentare sunt o rușine pentru potențialul nostru și mai ales pentru momentul politic extraordinar pe care l-am ratat cu brio.

Nu am avut nici puterea, nici decența de a analiza la nivelul partidului acest eșec, pentru a trage învățămintele cuvenite. O tentativă a mea de pune în

discuție subiectul în BNC s-a soldat cu atitudinea triumfalistă, de nimic justificată, transmisă majorității membrilor BNC de către președintele partidului. Și s-a trecut repede la altceva. Vedeți bine, ne așteptau provocări majore: cursa pentru Președinție și asaltul electoral pentru Parlament.

Fiecare săptămână scursă din iunie și până acum ne-a mai tăiat din emoții. Astăzi, pentru oamenii cu un dram de gândire, suntem în așteptarea unor rezultate cel mult modeste, dacă ne raportăm la sondajele de acum un an.

Gradul de încredere a membrilor de partid în conducerea centrală și în strategia politică promovată de la București este zero. Dacă încă mai visați la "spiritul AUR", revedeți imaginile cu lansarea "candidaților" pentru parlamentare, de la Arenele Romane, unde numeroși colegi ai noștri au fost umiliți la scenă deschisă, într-un scenariu de marketing politic care n-a păcălit pe nimeni. Priviți scaunele goale și mai ales fețele participanților. Murmurele de dezaprobare de după închierarea bruscă a evenimentului le veți fi auzit cei care ați fost prezenți.

Acrobațiile politice executate în ultimul an nu sunt mișcări geniale, pentru că nu au produs rezultate spectaculoase. Un lanț de evenimente și decizii greșite, când nu de-a dreptul stupide, a uluit majoritatea susținătorilor AUR în lunile care au trecut: casele de 35 de mii de euro, veștile tulburătoare despre alianța cu USR, nevalidarea unor candidați aleși în consilii locale și județene, nominalizarea pe sprânceană a candidaților pentru Parlament și, nu în ultimul rând, secretomania care învăluie orice hotărâre la nivelul partidului.

Merită să amintim aici și filmulețul de neuitat cu liderul partidului catapultat peste o barieră de către un "bombardier". De la confruntările cu jandarmi în timpul marilor mitinguri de protest de acum câțiva ani, astăzi am ajuns să ne promovăm cu incidente cu iz interlop. Strategie...

Constat că selecția și nominalizarea candidaților pentru alegerile parlamentare se face arbitrar, într-un cadru nestatutar și într-o formulă restrânsă, informală. Listele de candidați se depun fără semnătura mea, care este obligatorie conform statutului.

Întreg procesul decizional este restrâns la nivelul președintelui de partid și se pune în practică prin directive verbale, nediscutate în structurile de partid și neadoptate legal.

Dacă un lider își poate pierde parțial sau total reperatele morale și respectul pentru legalitate în momente de mare intensitate politică, apropiată și

colaboratorii au datoria să-l readucă cu picioarele pe pământ, nu să îi stimuleze pornirile dictatoriale.

Supunerea oarbă nu înseamnă nici disciplină, nici atașament față de partid. Se numește slugărnicie, și este forma cea mai dezonorantă de trădare a interesului general.

Ce este de făcut?

Într-un moment atât de important pentru viitorul nostru politic, vă somez să reveniți de îndată la cadrul legal și să vă îndepliniți sarcinile în conformitate cu procedurile statutare.

Redați structurilor de partid atribuțiile și prerogativele cu care au fost investite și treceți toate deciziile prin filtrul legal și moral al acestor instanțe.

Suntem la câteva săptămâni distanță de un moment care va influența decisiv viitorul acestui partid. Cu structuri locale care funcționează semi-clandestin, cu un activ de partid dezamăgit și revoltat pentru tratamentul la care a fost supus în ultimii ani, cine va păzi secțiile de vot în decembrie? Oamenii din teritoriu care nu mai vor să audă de AUR? Membrii și candidații care au fost mințiți până în ultima clipă și dați la o parte la alegerile locale? Liderii alungați în mod dezonorant din partid și care acum așteaptă momentul mării răzbunări?

Stimați colegi,

Momentele de cumpănă sunt ocazii uriașe pentru oamenii inteligenți. Avem șansa de a ne recunoaște greșelile, de a face o analiză lucidă și de a schimba lucrurile rapid și eficient. Acesta poate fi punctul de trecere la o nouă etapă de evoluție a partidului sau momentul unei prăbușiri fără speranță.

Dacă vrem să schimbăm ceva cu adevărat, o putem face în această săptămână.

Încă mai este timp pentru a **elibera adevărurile** de membri colegilor aleși locali pe care partidul a refuzat să-i valideze în mod abuziv și care totuși și-au depus dosarele spre validare. Ne vom scuti de procese pe care le vom pierde, de risipirea de resurse, de scandaluri publice interminabile și, mai ales, vom face

dreptate. Dacă nu facem dreptate în interiorul partidului, cum vom face pentru toți românii?

Încă mai este timp pentru a alcătui **listele de candidați la parlamentare** care să redea speranța alegătorilor noștri și care să ne ajute la obținerea unor rezultate mai bune. Între promisiunile noastre și persoanele propuse pe liste este nevoie de o perfectă concordanță, ca să recăpătăm încrederea unei părți din electorat care ne-a abandonat pe drum.

Încă mai este timp pentru a reface **strategia electorală**, astfel încât să convingem o mare parte dintre români că avem soluții și oameni pregătiți să le implementeze.

Sunt gata să dau totul pentru succesul acestui proces și să las deoparte tot ceea ce m-a revoltat, doar cu speranța că vom regăsi împreună spiritul și forța cu care am fondat această mișcare.

Nu ratați această ofertă și organizați degrabă un calendar de întâlniri, cu prezență fizică și online, în cadrul cărora să reparăm ce s-a stricat și să clarificăm calea de urmat.

Același frate al vostru,

Claudiu Târziu